

תת"ע 5625/08/18 - מאיה מעיין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5625-08-18 מדינת ישראל נ' מאיה מעיין

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המבקשת:

מאיה מעיין
ע"י ב"כ עו"ד קישאווי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קליין

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקשת, בגין עבירה של נהיגה בשכרות, מיום 22.6.18, כאשר בגופה של המבקשת נמדדו 116 מיקרוגרם אלכוהול, לליטר אוויר נשוף וזאת בהיותה מוגדרת כאוכלוסיה מיוחדת, לגביה רף האכיפה הוא 50 מיקרוגרם.

המבקשת זומנה כדין, ליום 11.10.18 ובחרה שלא להתייצב.

הודעה על גזר הדין, נמסרה למבקשת עוד ביום **17.10.18**, אך הבקשה לביטול פסק הדין, הוגשה רק ביום **26.2.19**.

די בשיהוי ממושך זה, על מנת לדחות את הבקשה על הסף, אך נוכח התנהלות ההגנה בתיק, המעלה חשד לניסיון להטעות את בית המשפט, בחרתי לדון בבקשה לגופה.

בבקשה נטען כי המבקשת לא התייצבה לדיון, כיוון שהעבירה את הטיפול בדו"ח, לבן זוגה דאז, שהבטיח לה כי ידאג לעורך דין שיטפל בענין ולא עשה כן. עוד נטען, כי כיוון שמדובר בעבירה של נהיגה בשכרות, מן הראוי כי פסק הדין ינתן בנוכחות המבקשת, שמוכנה לשלם הוצאות בגין אי התייצבותה.

לבקשה צורף תצהיר כללי של המבקשת, לא צוינו פרטי בן הזוג והוא לא מסר תצהיר וכן, לא צוין שמו של עורך הדין.

לבקשה לא צורף אישור הפקדה ואישור כאמור, לא נמצא בתיק בית המשפט ולכן, הוריתי ביום 26.2.19, כי על המבקשת להפקיד רישיונה לאלתר.

ביום 5.3.19, הגיש ב"כ המבקשת, עו"ד קישאווי, בקשה למתן החלטה, נוכח אישור ההפקדה שצורף לבקשה.

מעיון באישור ההפקדה, עולה כי רישיון הנהיגה של המבקשת, הופקד לכאורה, עוד ביום **27.11.18**, אך מבדיקה עם מזכירות בית המשפט, עלה כי אישור ההפקדה הונפק רק ביום **5.3.19**, אך ההפקדה חושבה, על פי נוהל המזכירות, מיום למחרת משלוח רישיון הנהיגה בדואר רשום ובמקרה שבפני, רישיון הנהיגה נשלח לכאורה ביום 26.11.18 ולכן, חושבה הפסילה מיום 27.11.18.

העובדה כי דבר הדואר הרשום הגיע ליעדו, רק בחלוף 3 חודשים נראתה תמוהה משהו, כמו גם העובדה כי הגיע ליעדו מספר ימים לאחר שנתתי החלטה בענין ומבלי שבבקשה המקורית, נטען כי רישיון הנהיגה הופקד או לפחות נשלח לבית המשפט.

נוכח האמור ולאחר שבחנתי את המסמכים הנלווים לרישיון שנשלח, מצאתי, כי לרישיון הנהיגה, פג התוקף, שנשלח, לכאורה, למזכירות בית המשפט, צורף מסמך מודפס, שלא נחתם על ידי איש ובו נרשם: **לכבוד מזכירות בית המשפט. אבקש להפקיד את הרישיון בתיק 5625-08-18. מצורף בזה רישיון הנהיגה.**

האסמכתא על משלוח דבר הדואר הרשום, מתייחסת לדבר דואר במשקל של **1.550 ק"ג** ואין כל אפשרות, כי מעטפה המכילה דף נייר ורישיון נהיגה, תגיע למשקל זה.

נוכח כל האמור, נקבע דיון להיום, במעמד הצדדים, לרבות המבקשת עצמה.

המבקשת הוזהרה כדין, נחקרה על תצהירה ובתשובה לשאלות בית המשפט, טענה, כי לא התייצבה לדיון, שכן לא ידעה על המועד. לגרסתה, החדשה, יש לומר, היא יצרה קשר עם עורך דין והוא לא עדכן אותה על המועד. בן הזוג, שהיה אחראי למחדל, על פי הבקשה בכתב, לא בא זכרו בבית המשפט.

בהמשך, טענה כי הודע לה על גזר הדין בחודש נובמבר ובעקבות ההודעה, מסרה את רישיון הנהיגה שלה לאביה, במועד שאינו זכור לה והוא העביר את הרישיון לעורך הדין, לצורך הפקדה.

כאשר נשאלה, מדוע המתנה כ- 4 חודשים, ממועד קבלת ההודעה על גזר הדין וההפקדה לכאורה ועד להגשת הבקשה לביטול פסק הדין, השיבה המבקשת, כי חיפשה את עורך הדין הראשון ואחרי שקיבלה את המכתב הביתה, פנה אביה לעורך הדין השני. לא ברור איזה מכתב קיבלה המבקשת, שכן לאחר מתן פסק הדין, נשלחה רק הודעה על גזר הדין והמבקשת אישרה כי קיבלה את ההודעה שבנדון, כ- 4 חודשים לפני הגשת הבקשה.

ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי, לדברי עו"ד קישאווי, הייתה בעיה עם רישיון הנהיגה, שנשלח על ידי אביה של המבקשת והגיע לבית המשפט בחלוף פרק זמן ניכר. עוד טען, כי המבקשת הסתמכה על בן זוגה.

ב"כ המשיבה, ביקשה לדחות את הבקשה, שכן לא הוצגו כל טעמים המצדיקים ביטול פסק הדין.

מסיכום כל האמור לעיל, לרבות גרסת המבקשת בבית המשפט, עולה ניסיון בוטה להטעות את מזכירות בית המשפט ואת בית המשפט עצמו.

המבקשת טענה בבקשתה, כי לא התייצבה לדיון, כיוון שבן זוגה, עלום השם, הבטיח לה כי יעביר את התיק לטיפול של עורך דין, עלום שם גם הוא, אך בבית המשפט, טענה כי לא התייצבה לדיון כיוון שעורך הדין, אליו פנתה, לא הודיע לה על מועד הדיון.

מדובר בגרסאות הסותרות זו את זו וכל אחת מהן, עומדת בסתירה למציאות ולעובדות המקרה, שכן המבקשת זומנה לדיון בו ניתן פסק הדין בהעדר, באמצעות דו"ח הזמנה לדיון וכתב אישום, שנמסר לידיה, במעמד העבירה ולכן, לא יכול להיות ספק כי ידעה על מועד הדיון.

הודעה על גזר הדין, נמסרה למבקשת ביום 17.10.18, אך היא בחרה שלא למלא אחר פסק דינו של בית המשפט, עד חודש פברואר 2019, עת שכרה שירותיו של עו"ד קישאווי והוגשה הבקשה שבפני. אציין, כי יפוי הכח נחתם ביום 16.2.19 וכך גם תצהיר המבקשת והבקשה הוגשה תוך שבוע ימים.

העובדה כי רישיון נהיגה שנשלח, לכאורה, על פי גרסת המבקשת עצמה, על ידי ב"כ המבקשת ואילו לגרסת ב"כ המבקשת, נשלח על ידי אביה, הופיע לפתע, במזכירות בית המשפט, ימים ספורים לאחר החלטתי וכאשר יצא לדרכו עוד בחודש נובמבר 2018, מעלה תמיהות רבות - אם אכן נשלח על ידי הסנגור, כיצד זה לא נשלח במעטפה ונייר

מכתבים של משרדו? אם אכן נשלח בחודש נובמבר 2018, כיצד זה לא פעל הסנגור מיידית לקבלת אישור הפקדה ונמנע מלהגיש בקשה לביטול פסק הדין עד לפברואר 2019? מדוע לא ציין הסנגור בבקשה הראשונה שהגיש, כי רישיון הנהיגה מופקד בתיק או לכל הפחות נשלח לפני כ-4 חודשים? עוד ועוד, שאלות ותמיהות.

בכל האמור לעיל, אני רואה ניסיון בוטה להוליך שולל את בית המשפט.

לגופה של עבירה, נאמר על ידי בית המשפט העליון, בשורה ארוכה של פסקי דין, כי אין מניעה ליתן פסק דין בהעדר, גם בעבירה של נהיגה בשכרות - ראה **רע"פ 3507/11 ימין נגד מדינת ישראל, רע"פ 9183/11 הסנפרץ נגד מדינת ישראל, רע"פ 85/14 קונקוב נגד מדינת ישראל** ועוד.

בגזר הדין, לא נגרם למבקשת כל עיוות דין, שכן, נדונה לפסילת המינימום הקבועה בחוק ולרכיבי ענישה נוספים.

מכל האמור, הבקשה נדחית.

נוכח התנהלות ההגנה, כמפורט לעיל, יגיש הסנגור עד ליום 7.4.19, טיעון בכתב, בהתייחס להשתת הוצאות על ההגנה.

לאחר מועד זה, יועבר אלי למתן החלטה.

ניתנה היום, י"א אדר ב' תשע"ט, 18 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.